

Het boek Daniël - Nummer Zesenveertig

De Rust en Verkwikking

Jeff Pippenger

2024-01-10

Wie zal hij kennis leren, en wie zal hij de leer doen verstaan? Hun die van de melk gespeend zijn, die van de borsten afgetrokken zijn. Want gebod op gebod, gebod op gebod; regel op regel, regel op regel; hier een weinig, daar een weinig. Ja, door stamelende lippen en in een andere tong zal hij tot dit volk spreken. Tot hen heeft hij gezegd: Dit is de rust, waarmee gij de vermoeide rust kunt geven; en dit is de verkwikking; maar zij hebben niet willen horen. Daarom was het woord des Heeren hun: gebod op gebod, gebod op gebod; regel op regel, regel op regel; hier een weinig, daar een weinig; opdat zij zouden heengaan, achterover vallen, verbrijzeld worden, verstrikt raken en gevangen worden. Daarom, hoort het woord des Heeren, gij spotters, gij heersers over dit volk dat in Jeruzalem is. Omdat gij gezegd hebt: Wij hebben een verbond met de dood gesloten, en met het dodenrijk zijn wij een overeenkomst aangegaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekt, zal die ons niet bereiken; want wij hebben de leugen tot onze toevlucht gemaakt, en onder de valsheid hebben wij ons verborgen: daarom, zo zegt de Heere Heere: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostelijke hoeksteen, een vast gegrondvest fundament; wie gelooft, zal niet overhaasten. En Ik zal het recht leggen tot richtsnoer, en de gerechtigheid tot paslood; dan zal de hagel de toevlucht der leugen wegvagen, en de wateren zullen de schuilplaats overstromen. En uw verbond met de dood zal tenietgedaan worden, en uw overeenkomst met het dodenrijk zal geen standhouden; wanneer de overvloeiende gesel doortrekt, dan zult gij daardoor vertrapt worden. Jesaja 28:9–18.

In 1863 begonnen de spottende mannen die over Jeruzalem heersten een geleidelijk werk om Millers juwelen toe te dekken en deze te vervangen door valse munten en juwelen. Door dit te doen „sloten zij een verbond met de dood”, „maakten zij leugen” tot hun „toevlucht” en „verborgen” zij zich „onder valsheid”. Maar zij zouden beproefd worden met de boodschap van de laatste dag van de „rust” en de „verkwikking”, waarover Petrus spreekt in het boek Handelingen.

Maar hetgeen God tevoren door de mond van al Zijn profeten verkondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou, heeft Hij aldus vervuld. Komt dan tot berouw en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus Christus zenden zal, Die u tevoren gepredikt is; Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van oudsher. Want Mozes heeft waarlijk tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken uit uw broederen, gelijk mij; naar Hem zult gij horen in alles wat Hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat alle ziel die naar die Profeet niet zal horen, uit het volk zal worden uitgeroeid. En ook al de profeten, van Samuel af en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er gesproken hebben, hebben ook deze dagen tevoren verkondigd. Handelingen 3:18–24.

Petrus stelt vast dat alle profeten hebben gesproken over de tijden van verkwikking en de late regen, en Jesaja duidt de klasse aan die de laatste tijden van verkwikking verwerpt, die plaatsvinden aan het einde van het onderzoekend oordeel, wanneer de zonde wordt uitgewist en de late regen valt. In die tijd zal de klasse die een verbond met de dood heeft gesloten waarnaar Jesaja verwijst, volgens Petrus, „uit het midden van het volk worden uitgeroeid.” Zuster White spreekt dikwijls over juist deze tijd van Jesaja’s rust en verkwikking.

„De engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel, moet de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk van wereldwijde omvang en ongekende kracht voorzegd. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de kracht van God; de boodschap van de eerste engel werd gebracht naar elke zendingspost in de wereld, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is waargenomen; maar deze dingen zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.”

„Het werk zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroege regen’ werd gegeven in de uitstorting van de Heilige Geest bij de aanvang van het evangelie, om het opkomen van het kostbare zaad te bewerken, zo zal de ‘late regen’ aan het einde ervan worden gegeven tot de rijping van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, indien wij vervolgen den HEERE te kennen: Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als de regen, als de spade regen en vroege regen des lands.’ Hosea 6:3. ‘Verheugt u dan, gij kinderen van Sion, en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij heeft u gegeven de vroege regen naar recht, en Hij zal u doen neerdalen regen, vroege regen en spade regen.’ Joël 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal zijn, dat een ieder die de Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.’ Handelingen 2:17, 21.”

„Het grote werk van het evangelie zal niet eindigen met een geringere openbaring van de kracht van God dan die waardoor de aanvang ervan werd gekenmerkt. De profetieën die werden vervuld in de uitstorting van de vroege regen bij de opening van het evangelie, zullen opnieuw worden vervuld in de late regen bij de afsluiting ervan. Hier zijn ‘de tijden van verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekeert u, opdat uw zonden mogen worden uitgewist, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zenden zal.’ Handelingen 3:19, 20.”
The Great Controversy, 611.

De beproeving is gebaseerd op de methodologie van de late regen, voorgesteld als „regel op regel”. De beproevende boodschap wordt gebracht door wachters die van „een andere tong” zijn, die worden voorgesteld als hebbende „stamelende lippen”. De beproevende boodschap van de late regen zou worden gebracht door wachters die niet waren opgeleid in de methodologie van het afvallige protestantisme en katholicisme, die het adventisme gedurende zijn gehele geschiedenis van opstand heeft overgenomen.

„De tijd is niet ver meer verwijderd waarop de beproeving over iedere ziel zal komen. Het merkteken van het beest zal ons worden opgedrongen. Zij die stap voor stap hebben

toegegeven aan wereldse eisen en zich hebben geschikt naar wereldse gebruiken, zullen het niet moeilijk vinden zich te onderwerpen aan de bestaande machten, liever dan zich bloot te stellen aan spot, belediging, dreigende gevangenschap en de dood. De strijd gaat tussen de geboden van God en de geboden van mensen. In deze tijd zal het goud in de kerk van het schuim worden gescheiden. Ware godsvrucht zal duidelijk worden onderscheiden van haar schijn en glitter. Menige ster die wij om haar glans hebben bewonderd, zal dan in de duisternis uitgaan. Kaf zal als een wolk door de wind worden weggevoerd, zelfs van plaatsen waar wij slechts dorsvloeren vol rijke tarwe zien. Allen die de sieraden van het heiligdom aannemen, maar niet bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus, zullen verschijnen in de schande van hun eigen naaktheid.

„Wanneer bomen zonder vrucht worden omgehouden als lasten voor de grond, wanneer menigten van valse broeders van de ware worden onderscheiden, dan zullen de verborgen en zichtbaar worden en zich onder hosanna's scharen onder de banier van Christus. Zij die vreesachtig en wantrouwend jegens zichzelf zijn geweest, zullen openlijk voor Christus en Zijn waarheid uitkomen. De zwaksten en meest aarzelenden in de gemeente zullen zijn als David — bereid te handelen en te wagen. Hoe dieper de nacht voor Gods volk, des te schitterender de sterren. Satan zal de getrouwen hevig benauwen; maar in de naam van Jezus zullen zij meer dan overwinnaars zijn. Dan zal de kerk van Christus verschijnen, ‘schoon als de maan, helder als de zon en ontzagwekkend als een leger met banieren.’”

“De zaden der waarheid die door de zendingsarbeid worden gezaaid, zullen dan opschieten, bloeien en vrucht dragen. Zielen zullen de waarheid aannemen die de verdrukking zullen doorstaan en God zullen prijzen dat zij om Jezus' wil mogen lijden. ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.’ Wanneer de overstelpende gesel over de aarde zal heengaan, wanneer de wan Jehovah's dorsvloer zuivert, zal God de hulp van Zijn volk zijn. De trofeeën van Satan mogen hoog worden verheven, maar het geloof der reinen en heiligen zal niet worden ontmoedigd.”

“Elia nam Elisa van de ploeg en wierp op hem zijn mantel van toewijding. De roeping tot dit grote en plechtige werk werd voorgelegd aan mannen van geleerdheid en aanzien; waren dezen gering geweest in hun eigen ogen en hadden zij ten volle op de Heere vertrouwd, dan zou Hij hen geëerd hebben door Zijn banier in triomf ten zege te dragen. Maar zij scheidten zich af van God, gaven zich over aan de invloed van de wereld, en de Heere verwierp hen.

“Velen hebben de wetenschap verheven en de God van de wetenschap uit het oog verloren. Dit was niet het geval met de kerk in haar zuiverste tijden.

„God zal in onze dagen een werk verrichten dat slechts weinigen verwachten. Hij zal in ons midden hen doen opstaan en verheffen die veeleer door de zalving van Zijn Geest zijn onderwezen dan door de uitwendige opleiding van wetenschappelijke instellingen. Deze voorzieningen mogen niet worden geminacht of veroordeeld; zij zijn door God verordend, maar zij kunnen slechts de uiterlijke bekwaamheden verschaffen. God zal openbaren dat Hij niet afhankelijk is van geleerde, eigendunkelijke stervelingen.” Testimonies, deel 5, 81, 82.

De „overvloeiende gesel” is een symbool van de zondagswet, die begint in het uur van de grote aardbeving van Openbaring elf. Zij stelt de voortschrijdende beproevingstijd van de zondagswet voor.

“Buitenlandse naties zullen het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen. Hoewel zij de leiding neemt, zal toch dezelfde crisis over ons volk komen in alle delen van de wereld.”
Testimonies, deel 6, 395.

Vlak vóór de zondagswet worden de valse munten uit Millers droom uit het venster geveegd, evenals de Laodiceïsche Adventisten uit de mond van de Heere worden uitgespuwd. Dan wordt de gemeente opgericht als een banier, „schoon als de maan, zuiver als de zon en ontzagwekkend als een leger met banieren”. De boodschap van Jesaja die voortkomt uit „een andere tong” en „stamelende lippen”, stelt hen voor die worden opgericht en verhoogd en die onderwezen worden door de zalving van Zijn Geest veeleer dan door de uiterlijke vorming van wetenschappelijke instellingen. De dronkaards van Efraïm doorstaan de toets van „regel op regel” niet, want de wijsheid van hun wijzen is vergaan. Voor hen is de profetie geworden als een boek dat verzegeld is.

De geschiedenis waarover, volgens Petrus, al de profeten sinds Samuël hebben gesproken, biedt verscheidene illustraties van de vernietiging van adventisten die de boodschap van de late regen verwerpen; maar het is niet een lichamelijke dood die zij onder de zondagswet ondergaan, doch een geestelijke dood, vergezeld van de erkenning van de werkelijkheid dat zij voor de eeuwigheid verloren zijn, zoals voorgesteld door de dwaze maagden, die in het boek Amos ontwaken tot het besef dat zij verloren zijn.

Zie, de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een hongersnood in het land zal zenden, niet een hongersnood naar brood, noch dorst naar water, maar om de woorden des HEEREN te horen. En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden zelfs tot het oosten; zij zullen heen en weer lopen om het woord des HEEREN te zoeken, maar zij zullen het niet vinden. Te dien dage zullen de schone maagden en de jongelingen van dorst bezwijken. Die zweren bij de zonde van Samaria, en zeggen: Zo waar uw god leeft, o Dan! en: Zo waar de weg van Berseba leeft! ook zij zullen vallen en niet weder opstaan. Amos 8:11–14.

Nadat Jesaja met het symbool van de „overstromende gesel” had verwezen naar het uur van de zondagswet, richt hij zich tot de aanhoudende vrees en angst van hen die een verbond met de dood hebben gesloten.

En uw verbond met de dood zal tenietgedaan worden, en uw overeenkomst met het graf zal geen stand houden; wanneer de overstromende gesel zal doortrekken, dan zult gij daardoor vertreden worden. Vanaf de tijd dat hij uitgaat, zal hij u wegnemen; want morgen aan morgen zal hij voorbijgaan, overdag en des nachts; en het zal enkel verschrikking zijn, het bericht te verstaan. Jesaja 28:18, 19.

Het begrip van de toename van kennis, voorgesteld door Millers juwelen, zal dan niet beschikbaar zijn, maar het „inzicht” in het verslag van de voortschrijdende zondagswetscrisis zal aantonen dat hun verbond met de dood tenietgedaan is. Degenen die zich „onder de leugen” verborgen hebben,

zullen dan erkennen dat „de Heere HEERE” „in Sion een steen ten grondslag gelegd had, een beproefde steen, een kostelijke hoeksteen, een vast fundament,” maar het zal te laat zijn. De leugens waaronder zij zich verborgen hebben terwijl zij door de geschiedenis voortschreden, worden dan weggevaagd. Vele van die overduidelijke leugens kunnen gemakkelijk worden herkend in het visioen van de rivier de Ulai.

De millerieten identificeerden, in overeenstemming met hun begrip van Daniël hoofdstuk twee, de koninkrijken in Daniël acht als dezelfde koninkrijken die in hoofdstuk zeven worden voorgesteld. Het onderscheid tussen de twee hoofdstukken is dat hoofdstuk zeven de politieke elementen van de koninkrijken weergeeft, en hoofdstuk acht de religieuze elementen van de koninkrijken. Om deze reden wordt Daniël hoofdstuk acht in termen van het heiligdom uitgebeeld.

Daniël hoofdstuk acht gebruikt heiligdomssymboliek om de koninkrijken uit te beelden, maar elk heiligdomssymbool dat in het hoofdstuk wordt voorgesteld, is verdorven, en duidt aldus op een onderscheid tussen de ware godsdienst van Christus en de valse godsdienst van Satan. Een ram is een dier dat als offer in Gods heiligdom werd gebruikt, maar elk heiligdomsoffer moest volkomen gaaf zijn. De ram in hoofdstuk acht was ongeschikt om als offer in Gods heiligdom te worden gebruikt, want de horens waren niet gelijk.

Toen sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, vóór de rivier stond een ram, die twee horens had; en die beide horens waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere, en de hoogste kwam het laatst op. Daniël 8:3.

Een ram met twee ongelijk lange horens zou niet toegelaten worden als offer in Gods heiligdom, maar de symboliek betreft niet Gods ware godsdienst; zij betreft Satans namaakgodsdienst van het heidendom. Het volgende koninkrijk werd voorgesteld door een bok, die eveneens een offer voor het heiligdom is, maar opnieuw was de bok verdorven, want hij had een horen tussen zijn ogen en ontbeerde de symmetrie van de volmaaktheid die van een offer voor het heiligdom wordt vereist.

Terwijl ik daarop acht gaf, zie, een geitenbok kwam uit het westen over de gehele aarde, zonder de grond aan te raken; en de bok had een opvallende hoorn tussen zijn ogen. Daniël 8:5.

Uiteindelijk werd de hoorn van de geitenbok afgebroken en bracht zij vier horens voort, wat haar eveneens diskwalificeert om een offer in Gods heiligdom te zijn.

Daarom werd de geitenbok zeer groot; en toen hij sterk was, werd de grote horen afgebroken; en in zijn plaats kwamen er vier aanzienlijke op, naar de vier winden des hemels. Daniël 8:8.

Daniël hoofdstuk acht begint zonder dat het koninkrijk Babylon door een symbool wordt aangeduid. Babylon, het eerste koninkrijk van de Bijbelse profetie, is reeds bijbels vastgesteld op grond van de twee getuigen van hoofdstuk twee en hoofdstuk zeven; maar in hoofdstuk acht wordt Babylon opzettelijk verborgen om het profetische kenmerk te benadrukken dat het pausdom een dodelijke wond ontvangt die uiteindelijk wordt genezen. Gedurende de periode vanaf zijn dodelijke wond totdat die wordt genezen, is het pausdom profetisch verborgen, of vergeten. Het verbergen werd ook uitgebeeld doordat Nebukadnezars koninkrijk werd weggenomen en daarna werd hersteld.

Daniël hoofdstuk acht begint met een rechtstreeks symbool van het tweede koninkrijk door de ram in te voeren die het Medo-Perzische koninkrijk vertegenwoordigt, gevolgd door de verdorven geitenbok die het koninkrijk Griekenland vertegenwoordigt. Vervolgens ziet Daniël uit een van de vier winden waarin de vier horens van Griekenland waren uiteengevallen, een kleine hoorn opkomen die het vierde koninkrijk van Rome vertegenwoordigt. De kleine hoorn vertegenwoordigt beide fasen van Rome, die in vier verzen worden voorgesteld. Het heidense Rome wordt voorgesteld door de kleine hoorn in het mannelijk geslacht, en het pauselijke Rome als de kleine hoorn in het vrouwelijk geslacht.

En uit een van die kwam een kleine hoorn voort, die uitermate groot werd, naar het zuiden en naar het oosten en naar het Sieraadland. En hij werd groot, ja, tot aan de heerschare des hemels; en hij wierp sommigen van de heerschare en van de sterren ter aarde neer en vertrad hen. Ja, hij verhief zich zelfs tot de Vorst van de heerschare, en door hem werd het gedurig offer weggenomen, en de plaats van Zijn heiligdom werd neergeworpen. En een heerschare werd hem overgegeven tegen het gedurig offer, vanwege de overtreding, en zij wierp de waarheid ter aarde; en zij handelde naar welgevallen en had voorspoed. Daniël 8:9–12.

De kleine hoorn van Rome die in vers negen in het verhaal verschijnt, wordt in de mannelijke vorm weergegeven, en vervolgens wordt de kleine hoorn in vers tien in de vrouwelijke vorm weergegeven; daarna wordt de kleine hoorn in vers elf in de mannelijke vorm weergegeven, en vervolgens wordt de kleine hoorn in vers twaalf opnieuw in de vrouwelijke vorm weergegeven.

Daniël hoofdstuk acht verbergt het eerste koninkrijk; vervolgens worden de daaropvolgende twee koninkrijken voorgesteld als verdorven heiligdomsdieren, en het vierde koninkrijk wordt voorgesteld door een hoorn. De hoorn is profetisch verdorven, want hij verschijnt als een man, vervolgens een vrouw, daarna een man en vervolgens een vrouw.

Een vrouw zal geen mannenkleding dragen, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie dat doet, is de HEERE, uw God, een gruwel. Deuteronomium 22:5.

De mannelijke manifestatie van de kleine hoorn van het heidense Rome bevindt zich in de verzen negen en elf, terwijl de vrouwelijke manifestatie van de kleine hoorn van het pauselijke Rome zich in de verzen tien en twaalf bevindt. Het geslacht van de kleine hoorn wordt onderkend door de woorden van Daniël op het niveau van de grondtekst te beschouwen, iets wat Miller niet heeft kunnen zien, want hij maakte alleen gebruik van *Crudens Concordance*, en *Crudens Concordance* verschaft geen informatie over de oorspronkelijke taal. De afwisseling van geslachten door deze vier verzen heen werd door de vertalers van de King James Bible onderkend, en zij hebben de geslachten in het tekstgedeelte inderdaad bewaard, als men weet waar men op moet letten.

De vertalers onderkenden het onderscheid tussen de mannelijke en de vrouwelijke kleine hoorn in de verzen negen tot en met twaalf, en zij brachten dat onderscheid tot uitdrukking door het woord „het”. Het woord „het” wordt gebruikt voor de kleine hoorn wanneer deze in zijn vrouwelijke vorm staat. Zie Daniël hoofdstuk acht, vers tien:

En het werd groot, ja, tot aan het heir des hemels; en het wierp sommigen van dat heir en van de sterren ter aarde en vertrad hen. Daniël 8:10.

Het „werd groot” en „het wierp neer”, waarmee de kleine hoorn als de vrouw wordt geïdentificeerd. Vers twaalf luidt:

En een heir werd hem overgegeven tegen het dagelijks offer wegens de overtreding; en het wierp de waarheid ter aarde; en het handelde, en had voorspoed. Daniël 8:12.

In vers twaalf is het woord „hem” toegevoegd, en het geeft de kleine hoorn niet nauwkeurig weer, want de kleine hoorn wordt in het vers tweemaal aangeduid als „het”, en vertegenwoordigt aldus het vrouwelijke. De vertalers erkenden kennelijk Daniels onderscheid in grammaticaal geslacht, maar waren niet zeker van wat Daniel bedoelde, en zij trachtten de kleine hoorn in het vers mannelijk te maken door het cursief gezette woord „hem” toe te voegen, maar dit wordt niet gedragen door Daniels eigen woorden. Zijn woorden duiden de kleine hoorn aan als vrouwelijk, en „het” (de vrouwelijke kleine hoorn) wierp de waarheid ter aarde, en „het” (de vrouwelijke kleine hoorn) handelde en had voorspoed.

In vers negen staat de uitdrukking „een kleine hoorn” in het mannelijk geslacht en vertegenwoordigt zij het heidense Rome. Deze kwam voort uit een van de „vier winden” waarin het Griekse Rijk uiteengevallen was. In het vers veroverde het heidense Rome, in overeenstemming met de geschiedenis, drie geografische gebieden toen het zijn plaats op de troon der aarde innam.

En uit een van die kwam een kleine hoorn voort, die uitermate groot werd, naar het zuiden, en naar het oosten, en naar het Sieraadland. Daniël 8:9.

In vers elf (waar de controverse over „het dagelijks [offer]” een van haar voornaamste strijdtonelen vindt) wordt de kleine hoorn aangeduid met „hij”, „hem” en „zijn”.

Ja, hij verhief zich zelfs tot de Vorst van het heir, en door hem werd het dagelijks offer weggenomen, en de plaats van zijn heiligdom werd terneergeworpen. Daniël 8:11.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Elk beginsel in het Woord van God heeft zijn plaats, elk feit zijn betekenis. En het volledige bouwwerk getuigt, in ontwerp en uitvoering, van zijn Auteur. Een zodanig bouwwerk kon geen ander verstand dan dat van de Oneindige bedenken of vormen.” Education, 123.